

Dwóch przyjaciół, lekarzy, którym przyszło żyć i pracować w dwóch różnych krajach, spotyka się po latach w romantycznych okolicznościach. Kiedyś łączyło ich wiele, a dzieliła miłość do tej samej kobiety. Teraz jeden z nich jest ciężko chory, potrzebuje medycznej pomocy drugiego. Wyuczona i przyswojona na emigracji obojętność nagle przestaje mieć znaczenie, poprawność znika nagle pod wpływem fali dawno zapomnianych emocji. Zagubione gdzieś po drodze słowa odzyskują dawne znaczenie.

Przyjaciele zaś z przerażeniem stwierdzają, że obaj nie wiedzą nic o losach swojej dawnej sympatii. Dziewczyna zniknęła przed laty w zupełnie nieznanym okolicznościach.

O losach zaginionej kobiety, dotkniętej niepamięcią wsteczną opowiada druga część powieści. Katarzyna żyje w innej, obcej jej rzeczywistości. W pewnym sensie ma szansę na nowe życie, jest jakby stworzona na nowo, ta sama, a zarazem już zupełnie inna. Każdego dnia powracają pojedyncze obrazy z przeszłości, są one niespójne i nielogiczne. Mieszanka miejsc, wydarzeń, ludzi, faktów i konfabulacji, które dziwią, szokują, przerażają, rodzą nieokreślony lęk, zmieniający się w paniczny strach.

Im więcej powracających wspomnień, tym więcej niepewności, tym większe uczucie wyobcowania.

W końcu pamięć kobiety powraca, wszystko układa się w logiczną całość, potęgując z dnia na dzień chęć konfrontacji teraźniejszości z przeszłością.

ŹRÓDŁO OPISU:

<http://lubimyczytac.pl/ksiazka/141503/niepamiec>

DOSTĘP 3.05.2015r.